

Toespraak bij Ex.32,1-14 (Aanbidding van het gouden kalf)

Zoals afgesproken en beloofd, richt ik deze toespraak tot onze jongeren en onrechtstreeks tot de herinneringen van de volwassenen,

Ik denk dat het volk, wij dus, aan de voet van de Sinai, geconfronteerd worden met ons oneindig verlangen. Even verklaren. Je kunt verlangen zo vlug mogelijk zestien jaar te zijn, of achttien of twintig. Als het leven je gunstig is, zul je die leeftijd vanzelf bereiken. Dit is geen oneindig verlangen omdat het voorbijgaat en dan nieuwe verlangens opduiken. Wat het wel kan zijn? De hoop dat door je studie de wereld een beetje beter zal geworden zijn. Je zult dat nooit bereiken maar toch willen we met de mensen van De Luier dit blijven nastreven. Op je eentje hou je dat uitstel niet uit, maar in gemeenschap misschien wel.

Vandaar in het verhaal de getallen: veertig dagen en nachten. Dat betekent in de bijbel een lange tijd. Te lang voor het ongeduld van het volk dat wacht om te weten hoe het nu verder moet tijdens die lange reis naar het beloofde land van geluk. Maar wel gepast voor het geduld van Mozes in gesprek met God, met zijn diepste zelf. Hij krijgt immers twee stenen tafelen met de tien woorden waarin precies staat hoe ze dat beloofde land kunnen bereiken.

Hoe voelt dit bij u voor het ogenblik? Duurt het wachten ook zo lang?

Het wachten op het krijgen naar wat je verlangt? Ben je ongeduldig of gaat het?

Jullie zijn wellicht onder lichte of zware druk naar de Lier gekomen maar er komt een tijd dat jezelf zal beslissen. Bemerkt beslissen of kiezen doe je nooit in het luchtledige. Je kiest door wie je beïnvloed wilt worden, wie je zal nabootsen.: je ouders die naar De Lier komen en op een bepaalde eerder sobere manier hun leven inrichten of het gouden kalf van de verblindende mode, door Oosterhuis "bolle consument" genoemd op de kaart die je kreeg.

"Vlug vlug de aarde af
Wind waai ons op
Achter de rug om van de bolle consument
Voor hij ons vastgrijpt en roostert."

Je kan ook tegen je ouders kiezen en je komt dan meestal vanzelf terecht bij de meerderheid rond het gouden kalf.

Laat mij de dans rond het stierenbeeld actualiseren zonder iets te verzinnen. In de bijbel staat letterlijk: De mensen kwamen samen om te vreten en te zuipen, ze zijn door de drank verhit, trekken hun kleren uit en doen het met gelijk wie, want in de duisternis is geen onderscheid meer, alleen chaos. En ze schertsen. Moppen vertellen, dat gaat allang niet meer door de dronkenschap, maar wel uitlachen..

In het vooruitzicht van een verjaardagsfuif, volgende uitnodiging op facebook:

"Je bent uitgenodigd op onze slaapfuif die vroeg zal beginnen: rond 22.00 uur. Om toegang tot deze fuif te krijgen, gelieve een naaktfoto van jezelf op de webcam te bezorgen zonder je gezicht. De foto's zullen tijdens de danspartij geprojecteerd worden en wie de naakte jongen of het blote meisje herkent, mag verder in de nacht met haar of hem doen wat ze willen.

Drank à volonté zodat je ongeremd je driften kunt botvieren. Deze uitnodiging is uiteraard niet voor ouders of leerkrachten bestemd. Gelieve er met omzichtigheid mee om te gaan. Het feestcomitee.”

Dit is wat rond het stierkalf gebeurt. Veroveren, grijpen, pakken, inpalmen en geroosterd worden door bolle consument.

Sommige volwassenen zullen zich de dooprituelen aan de hogeschool of universiteit misschien herinneren.

Je behoort tot de bende en je kiest ertoe te behoren.

Wat is het alternatief ?

Waarom is Mozes zo kwaad als hij naar beneden komt? Waarom zullen je ouders, als ze kunnen, je weerhouden om naar de slaapfuif te gaan?

Omdat zijn volksgenoten die de verslavingen in Egypte hebben ondergaan hun oneindig verlangen naar een beter en vrije wereld inwisselen voor de bevrediging van hevige maar voorbijgaande driften en behoeftes. Niet voor niets worden de verslavingen verdovingsmiddelen genoemd. Wat verdoven ze? Je oneindig verlangen. Zoals je een briefje van 100 euro inwisselt voor muntjes van een cent. Trouwens zo was het stierkalf gegoten – “tot stand gekomen” zal Aaron zeggen - door het verzamelen van de ringen en sieraden en goudstukken.

Ouders hebben geen ander motief om bepaalde objecten of behoeftes aan hun jongeren te verbieden. Ze pogen jullie oneindig verlangen naar respect, tederheid, begrip, intimiteit geleidelijk te laten groeien en tegen de bolle consument te behoeden.

De Bijbel vertelt over de dans rond het beeld van volwassenen. Ook zij, de ouderen kunnen hun oneindig verlangen maar behoeden in gemeenschap van gelijkgezinden die de 10 afspraken: ge zult niet pesten, niet doden, niet vals getuigen, niet aanklagen, niet roddelen, geen overspel plegen onderhouden. Mozes kreeg die bevrijdende woorden als een geschenk om een veilige en betrouwbare gemeenschap mogelijk te maken. Een bende die niet bedreigend of schertsend, zoals je klas, je ploeg, je jeugdbeweging misschien voor het ogenblik is.

Ook wij zijn geroepen om in veertig dagen en nachten, dat betekent over een hele lange tijd en niet vlug vlug, een gemeenschap op te bouwen, waar jullie, jongeren, in veiligheid je oneindig verlangen kunt koesteren en uit proberen volgens de tien afspraken.

Maak een gemeente van vriendschap
Die het verlangen koestert
Naar uw beloofd land.

Patrick Perquy, 6 februari 2011